



พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้บังคับบทบัญญัติหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมแร่ดิบทุก พ.ศ. ๒๕๑๔

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕
เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้บังคับบทบัญญัติหมวด ๑ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมแร่ดิบทุก พ.ศ. ๒๕๑๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย และมาตรา ๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่

ต่อบุค พ.ศ. ๒๕๑๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้
บังคับบทบัญญัติหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ต่อบุค พ.ศ. ๒๕๑๔
พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้บังคับบทบัญญัติหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมแร่ต่อบุค พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี



หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก คณะมนตรีความตกลงระหว่างประเทศได้ตกลงให้ประเทศภาคีผู้ผลิตตุ๊กควบคุมแร่ตุ๊กที่จะส่งออกไปยังจำหน่ายต่างประเทศ และโดยที่ประเทศไทยเป็นประเทศภาคีผู้ผลิตตุ๊กด้วย ประเทศไทยจึงมีข้อผูกพันที่จะต้องควบคุมการทำเหมือง การซื้อขายแร่ และการส่งแร่ตุ๊กออกนอกราชอาณาจักร ในการนี้สมควรนำบทบัญญัติหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ตุ๊ก พ.ศ. ๒๕๑๔ มาใช้บังคับ และโดยที่มาตรา ๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ตุ๊ก พ.ศ. ๒๕๑๔ บัญญัติว่า บทบัญญัติหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะให้ใช้บังคับเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

